

[Niels Mørk.]

havde regnet med, der ville blive besparelser på administrationsudgifterne. Tværtimod går det næsten alle steder den modsatte vej, og det er jeg også bange for at det vil gøre i dette tilfælde.

Ministeren nævnte, at ca. 100.000 medborgere skulle gå flere steder, når sociale begivenheder ramte dem, i henhold til de undersøgelser, som socialforskningsinstituttet har foretaget. Jeg kunne spørge: hvorfor skal langt den største del af de 100.000 gå flere steder? Simpelt hen fordi de ikke får den tilstrækkelige dækning fra dagpenge o. lign. I hvert fald langt det store flertal af disse mennesker er tvunget til det, fordi det først og fremmest rammer dem økonomisk, når de er udsat for ulykker, sygdom og andre sociale begivenheder.

Jeg spurgte ministeren, hvordan det skulle gå med ulykkesforsikringen. Ministeren svarede kun vedrørende ulykkesdagpengene, men det er for mig lige så vigtigt, hvad der skal ske med ulykkesforsikringen, disse private ulykkesforsikringselskaber, som, så vidt jeg har fået oplyst, har meget, meget store forvaltningsudgifter. De ligger vistnok mellem 20 og 25 pct. Det er i allerhøjeste grad nødvendigt at sætte ind dér. Dé kan spares administrationsudgifter. Det kan der i og for sig også på administrationen af ulykkesdagpengene, for hvis jeg ikke er forkert underrettet, ligger udgiften til administrationen af disse ulykkesdagpenge et sted mellem 7 og 8 pct. Her kunne jeg sammenligne med, hvad f. eks. ATP administrerer for, for slet ikke at nævne sygekasserne — dem har jeg ikke talt meget om — de administrerer sygedagpengene for 2½ pct., og det balancerer i hvert fald.

Kurt Brauer: På den ene side argumenteres der stolper op og vægge ned i bemærkninger og kommissionsbetænkninger for, at vi må være færdig i hvert fald med visse klare formuleringer, som vil sætte kommuner og amtskommuner i stand til overhovedet at påbegynde deres arbejde under den nye kommunallov, som træder i kraft den 1. april. På den anden side indeholder dette forslag, som vi har på bordet i dag, en masse såkaldte rammer, som jeg tillod mig i min slutning heroppefra at be-

frygte kunne blive til fængsler for den lovgivning, som de fleste af os her i salen ønsker gennemført. Det forekom mig, at jeg med et halvt øre hørte ministeren nævne et tidsrum af nogle dages udsættelse, som vi kunne få med behandlingen af disse lovforslag. Jeg håber sandelig ikke, at det er tilfældet, jeg håber, det er en fejlhøring, for nogle dage kan vi sandelig ikke nøjes med.

Hvordan vil ministeren nu undgå at slå sig selv på munden? Skal der gives en rimelig og fornuftig udsættelse af dette, må der være tale om måneders udsættelse, hvis vi skal have en sagligt forsvarlig behandling. Hvordan stiller ministeren sig over for sin egen argumentation i bemærkningerne til lovforslaget? Hvordan stiller ministeren sig til socialreformkommissionens argumentation for, at vi må have i hvert fald visse ting klaret, sådan at arbejdet overhovedet kan komme til at foregå. Lovforslaget er efter min opfattelse delt i to led, hvoraf det første er et sæt programmerklæringer fra ministeren om, hvordan ministeren og regeringen synes at den sociale lovgivning skal være på meget lang sigt. Det kunne man passende tage ud og så nøjes med her til den 1. april at lave de øvrige ting færdig. Jeg tror ikke, at der er større uenighed i salen, end at vi måtte kunne blive færdig med disse meget enkle og meget nemme ting.

Socialministeren (Nathalie Lind): Til hr. Niels Mørk skal jeg blot sige, at det vist også fremgår af socialreformkommissionens undersøgelser, at netop sygdomstilfælde af længere varighed klares ikke ved kontantydelse alene; her er det, vi har brug for den samlede sociale indsats. Jeg tror egentlig, det er svar nok.

Med hensyn til ulykkesforsikringen er forholdet det, at der som bekendt under handelsministeriet sidder en forsikringskommission. Jeg skal da ikke afvise, at socialreformkommissionen i løbet af nogen tid også vil se på dette spørgsmål om kapitalerstatninger, men det må dog også ses i forbindelse med den anden kommission, jeg nævned.

Jeg forstår stadig ikke helt hr. Kurt Brauers ophidselse. Hvis man fra folketingets side var så enig i de principper, der er forelagt her, at man mente, man i løbet af